

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Viæ ad patriam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

ut mellis, & consolationis omnis materiam in quinque sacrorum vulnerum suorum divinis alveariis superabundantem sufficere possit, quâ quidquid aduersum nobis, atque acerbum accidit, veluti dulcedine è cœlo haustâ leniamus.

CONSIDERATIO II.

*Vulnera Christi**Via ad patriam.*

I. Pet. 2.
v. II.

In opus de
cōtemptat.

Lib. I. Inst.
Sp. c. 17.

ADvenæ super terram, & peregrini omnes sumus. Via nobis ad patriam sunt Domini vulnera; *Via*, inquam, sunt, ut cum S. Thoma loquar, *rectissima absque devio: Via brevis absque tædio; via plana absque cumulo; via secunda absque periculo, via jucunda cum socio bono, scilicet cum te, Domine, amantissimo Duce.* Ita Ducem ac socium hac in via morienti S. Mechtildi se Salvator exhibuit jucundum omnino, ac lætum, magna Majestate, ac gloria, patentibus vulneribus, quasi tot modulatis

Christi Vulnerum.

^{ut} 205

dulatis vocibus suavè canentibus, per
sacrorum horum vulnerum gaudia, in
sempiternum Domini sui gaudium in-
traret sancta, ac beata illa anima.

Viam hanc ostendit S. Augustinus : *In Ps. 60.*
Salvator, inquit, si spes nostra factus non esset,
non nos deduceret : deducit tanquam dux, & in
se ducit; per vulnera scilicet sua, tanquam
per viam, & ad se ducit, tanquam ad pa-
triam.

Portæ cœlestis Hierusalem singulæ, *Apo. 21.*
ex margaritis singulis constructæ sunt : *v. 21.*
sed per has ingressus non patet, nisi per
portas anteriores, ex vulneribus Do-
mini, veluti totidem pyropis constru-
ctas, ut de his rectè ille dicat :

Hæc ad arcana cœlitum iter est,
Hæc qui ad Deum non intrat per ostia,
Fur est, & latro.

Ingl. elog.
86.

S. Edmundus morti proximus, Chri- *In vita.*
sti in cruce pendentis effigiem postu-
labat, cujus vulnera deosculatus : Hæc,
inquit, naves meæ sunt, quibus plenis
fiduciæ velis, per rubrum sanguinis
Dominici mare, in diu optatum patriæ
cœlestis portum penetrare spero.

Asserunt

*Philip. Ale-
gambe in
vita eius.*

Asserunt Hebræorum Magistri, mortuum esse Moysen in brachijs, & osculis Iehova: Morere & tu anima mea inter brachia, & oscula sacratissimorum vulnerum Redemptoris tui, & tutum, ac securum tibi iter ad cœlestem patriam spondeo. Ira mortuus est P. Ioannes Cardim Lusitanus è Societate nostra, vir eximiæ virtutis, (pro quo apud sedem Apostolicam agitur, ut Beati nuncupatione honoretur) qui dum vixit, patientem Dominum semper coluit, & secutus est; cùm vivere desijt, in æternitatis itinere ducem habuit. Nam morti proximus, cum extremum facris Crucifixi sui Redemptoris vulneribus daret osculum, refixis ille è Cruce manibus, pedibusque, moribundum famulum suum complexus est, supremos ejus anhelitus, animamque suscipiens, atque ad cœlestem patriam deducens. Ita ad hanc, nobis sacra hæc pignora viam sternunt.

Filiis Israël eductis à Deo, per desertum in terram promissionis, ne aberrarent, dux fuit *columna nubis per diem, & columna*

lumina

lumina ignis per noctem. Ita & nobis, in dubio hoc æternæ salutis itinere, columna Dominicæ crucis dux esse debet, vulneribus Salvatoris, veluti totidem luminibus refulgentis, ne errore non reparando à via deflectamus, Verùm, uti qui in lubrico, ac præcipiti loco iter facit, ductore aliquo opus habet, qui manum porrigat, ita & quilibet, qui cœli viam ingreditur, duce opus habet. Ductor autem ille Saluator est; quod more suo, mellifluè scribit S. Bernardus ^{Ep. 351.} ad Hugonem Novitium; *Crucifigere, inquit, pariter cum Christo; (socius dolorum ejus esto) nec ledere aliquatenus poterunt clavi, qui per manus ejus ac pedes, ad tuos usque pervenient, sed totum tibi figent Salvatorem; & pedes tui pedibus ejus confixi, quocumque in lubrico, quovis in præcipitio, gradientur securi, manusq; ejus tuis fixæ, te ad cœlestem patriam deducunt. Hanc viam tene, hoc duce gradere viator quisquis cœlum petis, & non aberrabis.*

CON.